

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam 34. szám

2006. szeptember

80 ÉVES A JULIANNA

„ÉG, DE MEG NEM EMÉSZTETIK” (2MÓZES 3,2)

Mustárfa

„Olyan, mint a mustármag: kisebb minden magnál, miután pedig elvetették, olyan nagy ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az égi madarak.” (Márk 4, 31–32)

Jézus Isten országáról beszél, amikor a mustármag példáját említi. Milyen kicsiként kezdődik és nagyra növekedik. Így volt ez a nyolcvanéves évfordulójához érkező Julianna iskolánkkal is... Azaz hogy nem is az iskolával kezdődött az iskola. Az első világháború sok nyomorúságot hagyott hátra. Ezek között az egyik: a lepusztult, elszegényedett ország koplaló, éhező gyermekeinek a sorsa. Hollandia is sokat szenvedett, talán ezért is volt olyan érzékeny sokak szíve, és kicsi mustármagként ötlet született: magyar gyermekek jöjjenek holland családokhoz, ahol bőven és jól táplálkozhatnak, megerősödve, egészségesen jöhetnek vissza hónapok, talán évek múltával itthoni szeretteikhez. Lassan elmegy az a generáció, akik ennek részesei voltak. De a mustármagakció tovább növekedett. 1926-ra odáig javultak az itthoni állapotok, hogy már nem kellett ilyen

mentő akcióban védeni a magyar gyermekeket... Ám az adományozók pénzéből még maradt. Nem kérték vissza. Hol lenne a leghasznosabb? – kérdezték a holland szervezők a magyar társaikat. – Indítsuk el Budapest első református általános iskoláját! – Az ötlet mindenkinek tetszett. A segítő akcióban részes Szabó Imre fiatal fásori lelképásztor felajánlotta, hogy a templom mögötti udvaron álló tanoncotthont rendel-

kezésre tudják bocsátani. Így indult hát nyolcvan évvel ezelőtt itt a Fasorban a Julianna Református Iskola. A későbbi években elsőtől negyedikig szinte minden osztályban negyven diák tanult egy-egy tanítónő vezetésével. Milyen jó gyerekek lehetnek, ha ilyen nagy létszámmal boldogult a tanítónő! A visszaemlékező „juliannások” egytől-egyig olyan szeretettel beszélnek az iskoláról, hogy elhíhetjük, boldog éveket töltöttek itt Isten Igéjét és az írás-olvasást, számolást tanulva meghitt közösségben. 22 év után, 1948-ban államosították iskolánkat. Akkor úgy tűnt, elveszett a mustármag ereje... derékba törték durva kezek a lassan ágakat hajtó fácskát. – Ma már látjuk, ez csak átmeneti helyzet volt. Elpusztíthatatlan az, amit Isten épített, mert a mustármag ereje mennyei erő. 44 év után, 1992-ben egyetlen kis első osztállyal újra sarjadt a fa, hogy évről-évre erősödve ma már 220 gyermek „fészket rakhasson az ágain”.

Az évforduló örömeiben megrendülve csodálkozunk rá Isten hatalmára és szeretetére. Amit Ő a mustármag példájában elmond nekünk, valóság! Gondozzuk a fasori „mustárfát”, segítsük, féltő szeretettel óvjuk, hordozzuk imádságban. A gyülekezet Szabó Imre Alapítványa útján minden forint ezt a fát élteti. A Harangszó minden példányában elhelyezünk egyet az alapítvány csekkjeiből. Senki ne legyen közöttünk, aki legalább egy kis „öntözéssel” ne fejezné ki háláját a mi Mennyei Atyánk iránt, aki nemcsak az iskolát, az ott tanuló diákokat, tanító pedagógusokat élteti, hanem mindnyájunk szívébe veti – íme most is – az Ige magvát, amely olyan, mint a mustármag... és milyen sokan elférünk, helyet kaptunk a fasori fészkekben!

Mindezért Istené legyen a dicsőség! – most és mindörökké. Ámen.

Végh Tamás lelkipásztor

**Szeretettel meghívjuk a
JULIANNA
REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA
jubileumi,
hálaadó ünnepeire.**

OKTÓBER 15. (VASÁRNAP)

DÉLELŐTT 10 ÓRA:

Ünnepi családi istentisztelet

a Fasori református templomban
juliannás diákok szolgálatával.

Igét hirdet:

Dr. Szabó István püspök

OKTÓBER 20. (PÉNTEK)

DÉLUTÁN 5 ÓRA:

Jótekonysági hangverseny

az iskola javára

a Fasori református templomban,
juliannás szülők és diákok
közreműködésével.

Áhítatot tart:

Végh Tamás lelkipásztor

**Október 15. és 20. között
jubileumi rendezvények
– kiállítás, vetélkedők,
előadások –
az iskola épületében.**

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

Tel.: 342-6142, 351-7995

ÉPÜLJETEK FEL LELKI HÁZZÁ!

Kincskeresés a Szentendrei-szigeten

A fasori gyülekezet hatókörében élő hit-tanos, Julianna iskolás és templomlátogató gyermekek ebben az évben is két turnusban vettek részt Kincskereső táborban egyházközségünk konferenciatelepén (a hetvenhét kisdíák közül harminckilencen a Julianna iskola tanulói).

Az idei volt a tizenkettedik Kincskereső nyarunk, a kicsiknél tizennyolcan, a nagyoknál tizenhárman szolgáltunk.

Egy – a korábbi években jól átgondolt, hét évre szóló – gazdag tematikát dolgozunk fel oly módon, hogy a napirend szerinti sok-sok alkotás és szabadidős tevékenység mellett Isten Igéje maradjon a középpontban, találjunk minden nap igazi lelki kincseket. A most sorra kerülő téma – Jákób családja, József élete – különlegességét az adta, hogy amikor nyolc évvel ezelőtt birtokba vettük a „béke és a szeretet szigetét”, Isten Táborát, épp erről beszélgettünk egy hétig. Akkor úgynevezett nagycsaládban éltünk – négy faházban egy-egy nagycsalád, amelynek mindegyike Jákób valamely fiának nevét viselte; a vegyes korosztályú közösségek vezetői pedig mint csa-

ládók szolgáltak házukban. Ebben az évben nem e szisztéma szerint szerveztük ugyan a csoportokat, de most is ugyanúgy bibliai családok életén keresztül figyeltünk Isten igéi üzeneteire. Láttuk Jákób mozgalmas életét, amely csalással kezdődött, majd bukásokkal és talpraállásokkal folytatódott, s áldások vételével és adásával fejeződött be. Láttuk házasságának tragikus voltát, amelyben két testvérnek egy ugyanazon férjjel kellett együttélnie. Láttuk a féltékenységet és az irigységet keletkezését – és hatását, amint megrontja a házasságot, a családon belüli harmóniát.

Jákób történetének ismeretében mód nyílt arra is, hogy a táborozók elgondolkozzanak saját családjuk rendezett vagy kevésbé rendezett körülményein. Összehasonlíthatják azokat a hívő családokéval: mi az, ami kedves Isten előtt és mi az, ami nem; együtt él-e az édesapa és az édesanya, hitben járnak-e; ki hiányzik a csonka családból, ki gondoskodik a gyerekekről; szeretetben, megértésben él-e a család, vagy a viták, veszekedések uralják a szülők kapcsolatát...?

Örömünkre szolgált, hogy a gyerekek

mindkét turnusban szeretettel segítettek egymásnak a közös feladatok megoldásában, a kézműves foglalkozásokon; egységesen tudtak feladatokat vállalni és megoldani az akadályversenyeken; sok mindenben személyes példát adtak egymásnak, s közben megtapasztalták az összetartozás erejét. Ki-ki olyan dolgokat, tapasztalatokat vihetett haza a családjába, amelyekkel segíteni tud majd otthon is. Különösen a kicsik ragaszkodtak az alkotós foglalkozások idejének meghosszabbításához. Átélték az én csinálom örömet. A saját keze munkáját mindenki szívesen mutatta meg társainak – tanúsítván, hogy minden alkotóképesség Isten ajándéka (Isten teremtői vonása az alkotóképességünkben tükröződik).

Ezen a héten alaposan megismerkedtünk Isten kiválasztott emberével, Józseffel. Megláttuk életének titkát: vele volt az Úr. Vele volt a megpróbáltatások, a próbatételek, a nehézségek, a megaláztatások közepette is, amiben formálta őt – hiszen terve volt vele. Így találtunk most is lelki kincseket: a próbákat, a reménységet, a felemeltetést, az irgalmasságot.

A bevezető tanításban hallott és a csoportos foglalkozáson megismert történet és igei üzenet elmélyítését jól segítette a délutáni programba illesztett drámajáték – amely nem a szóbanforgó esemény dramatizált változatának „előadását” jelentette, hanem egy olyan játékot, amelyben a csoport minden tagja a saját gondolkodása szerint viszonyulhatott egy-egy olyan élethelyzethez, amely Jákób családjában megtörtént, vagy éppen a saját családjában előfordulhat. Akik ráéreztek ennek szépségére, s bele tudták élni magukat egy másik kor másik embere helyzetébe, jó szórakozást találtak abban, hogy szoborrá váltak, hogy helyszíni tudósítást adtak, hogy riportot készítettek, hogy külön-

böző körkérdésre válaszoltak... A játék másik haszna az volt, hogy a gyermekek feloldódtak, még jobban megismerték egymást – a harmadik pedig az, hogy elkészítették József köntösét, és minden nap ráírták arra az éppen megismert tulajdonságait. Ezt figyelemmel kísérve nyomon követték azt is, miként formálta Isten Józsefet.

A Kincskereső táborok egyik legfontosabb életmegnyilvánulása az éneklés. A gyerekek számára most is fontossá vált a zene, az Istent dicsőítő és hitünket erősítő énekek éneklése. A „kicsik” a bevezető tanításra rendelt időt is erre szentelték. A „nagyok” pedig a szabadidőben sem kímélték a zeneszerszámukat. Saját hangjukat is a buzdítás, a belemélyítés szolgálatába állították, s hangversenyteremmé magasztosították az ebédelt. Örömmel énekeltek, zenéltek, és énekekben, zenében vallották meg örömeiket. Bizony, igaz az, hogy az éneklés az imádság egyik formája – s igaz az is, hogy mindig nyugodalmat találunk éneklés közben.

E Kincskereső hét csodálatos üzeneteket hordozó Vezérigéje volt: „...*Ti magatok is, mint élő kövek épüljete fel lelki házzá...*” (1Péter 2,5)

Szép, igazi lelki töltésű színfoltja volt a tábor életének e „lelki ház” szimbolikus építése is – éneklések idején. Kicsit az úrvacsorai közösségre emlékeztető mozgással, komolysággal és méltósággal vitték a „köveket” a kereszt alá (méretre válogatott cipősdobozokból): a szívüket vitték oda az Úrnak.

Isten azt akarta, hogy József élete átformálódjon – és azt is akarta, hogy a mi szívünk, a mi életünk is az Ő szabadító keze nyomán változzon meg. Neki adunk dicsőséget azért, hogy ezt elvégezte mibennünk. Hálás az én szívem is mindazokért, akiket szolgálni állított mellém a kincskereső gyerekek közé.

Dévai-Józsa Gábor

Brazilos rövid passzokkal

Ifjúsági csendes hét Tahiban

Nem Balaton, nem Horvátország, nem Bibione, de még csak nem is valamelyik wellness szálloda. Budapesttől 30 km-re egy szigetet a Dunán, Tahitótfalu.

Itt adta használatra az Úr a gyülekezetnek a volt úttörőtábor, ma Isten Táborát.

Egy hetet tölthettem a gyülekezet fiataljaival ezen a helyen, mint tábori gondnok.

Miért jönnek ide 20-30 éves emberek? Hogyan telt a hetünk? Milyen személyes élménnyel jöttem haza? Erről szeretnék pár rövid gondolatot megosztani a testvérekkel.

Első gondnoki hetem volt. Kissé tartottam tőle, főleg, amikor kezembe vehettem a napi feladatok listáját, ami csak bővült a „váratlan események” ponttal. Mennyi mindenre kell figyelni! A hét végére azonban örömmel adtam át a tábor kulcsait. Olyan fiatalokkal tölthettem el egy hetet, akiknek láthatóan volt és van Vezetőjük, ha úgy tesszük, „Gondnokuk”. Mindenben segítettek és

azon voltak, hogy a tábor élete, jó rendje alapja legyen egy hőségben is frissítő hétnek.

Délelőttönként a Mi Atyánk volt a téma. Pataki András olyan oldalról közelítette meg a már többször körüljárt imádságot, ami több szempontból is új valóságot látatott meg velünk. Megmutatta, hogy nem a kísértővel, nem a kísértéssel, de még csak nem is kísértésbe engedő Úrral van a gond, hanem a szívemben olyan mélyen megbúvó álnok, gonosz gondolatok tömkelegével, amik csak az alkalomra várnak. Nagy szükség van a Szabadítóra, aki egyedül képes ezekkel „elbánni”, és új kívánságokat ültetni a helyükre, olyanokat, amiknek a megcselekedése esetén mindenki nyertes. Esténként pedig jött a gyakorlat. Imádkozzunk többet közösen!

Erre épült a hetünk, és az esti közös imádságban tanultunk imádkozni. Különböző témák köré csoportosítva – gyülekezeti élet, rokonaink, ismerőseink, társadalmi környe-

A SZÍV

– Holnap reggel – kezdte a sebész – kinyitom a szívedet.

– Ott fogod találni Jézust – vágott közbe a fiú. A sebész bosszankodva felnézett.

– Fel fogom vágni a szívedet – folytatta –, hogy lássam, mennyi károsodás történt.

– De amikor felnyitod, Jézust fogod ott találni – ismételte a fiú. A sebész a szülőkre tekintett, akik csendben ültek.

– Miután látom, hogy mennyi károsodás történt, visszavarrom a szívedet és a mellkasodat, és eltervezem, mi a következő lépés.

– Ott fogod találni Jézust a szívemben. A

Biblia azt mondja, minden zsoltár azt zengi, hogy Ő ott él. Ott fogod találni Őt az én szívemben.

A sebésznek elege lett: – Majd megmondom neked, mit fogok találni a szívedben, sérült izmokat, gyenge vérellátást, és elvékonyodott érfalakat. És meggyógyítlak!

A sebész végrehajtotta a műtétet.

Az irodájában magnóra vette a megjegyzéseit: sérült főütőér, tüdőbe vezető erek, elterjedt izomsorvadás. Nincs remény a szívátültetésre, gyógyításra, kezelésre. Terápia: fájdalomcsillapítók, ágyban fekvés. Prognózis – kis szünetet tartott –: egy éven belül halál. Megállította a magnót.

zetünk, stb. – csöndesedtünk el közös imára, olyan „brazilos” módon. Rövid „passzokkal”, ahol igyekeztünk úgy az Atya elé vinni a gondolatainkat, hogy azok röviden megfogalmazva, egymáshoz kapcsolódóan, egy templommá épüljenek fel. Az imádság házává.

A hét nagy eseménye volt a Mi Atyánk imakert, amit köszönünk készítőiknek. Az imakert interaktív „kiállításán” mi is hozzátehattünk a látottakhoz. Egy vihar alkalmával a

sátrak közül egyet közel egy méter magasra megemelt a szél, de a sátor sarkában lévő kereszt nem engedte, hogy messzire repüljön.

Így lehet életünk biztos alapja az a hit, amit a kereszten értünk meghalt Messiás ad azoknak, akik megbocsátásra vágnak bűneik terhei alatt. A feltámadt és Élő Úr jelenlétével a kopár és nem túl komfortos tábor első osztályú országgá tette. ÉLHETŐVÉ!

Pauler Péter

– Miért? – kérdezte hangosan. – Miért titted ezt? Te juttattad őt ide! Te okoztad neki ezt a gyötrelmet, és Te kárhoztattad őt korai halálra! – kiáltott Istenhez.

Az Úr így válaszolt:

– A fiú az Én bárányom, nem terveztem, hogy sokáig a te nyájadhoz tartozzon, mert ő az én nyájamnak tagja, és az lesz örökké. Itt, az én nyájamban nem lesz fájdalom, olyan jólétben lesz része, amit te el sem tudsz képzelni. Szülei egy napon találkozni fognak vele, és ők is megismerik a békességet, és az én Nyájam gyarapodni fog.

A sebész forró könnyeket hullajtott, de ingerültsége meg ennél is hevesebb volt.

– Te teremtetted ezt a fiút, ezt a szívet! Meg fog halni hónapokon belül. Miért?

Az Úr válaszolt: – A fiú vissza fog térni az én nyájamhoz, amint elvégezte küldetését. Nem azért küldtem az én bárányomat a nyájadba, hogy elveszítsem, hanem azért, hogy egy másik elveszett bárányt megmentsem.

A sebésznek potyogtak a könnyei.

Másnap odaült a fiú ágya szélére. A szülők vele szemben ültek. A fiú felébredt és suttogva kérdezte:

– Kinyitottad a szívemet???

– Igen – mondta a sebész.

– Mit találtál? – kérdezte a fiú.

– Megtaláltam Jézust – felelte az orvos.

A samáriai asszony nyomában

Picifik Isten Táborában

Az idei Picifi hét Isten kegyelméből aug. 14-től 19-ig tartott. Megannyi élménnyel gazdagodhattunk. A hét igei vezérfonala János evangéliuma alapján Jézus és a samáriai asszony találkozása volt. E történet által ismerhettük meg az Úr nekünk készített meglepetéseit, és találkozhattunk mi is, a samáriai asszonnal együtt, Jézussal. Az esti alkalmak biznyságtételek voltak, melyek mindannyiunk számára azt mutatták meg, hogy Isten szabadító munkája nem csak elméleti dolog, hanem létező csoda. (Talán e biznyságtételeknek is köszöhető az a két új élet, amely a tábor alatt megszülethetett.)

Visegrádon boboztunk, Leányfalun strandoltunk, vetélkedőkben is volt részünk, a kellemes időnek köszönhetően sokat fociz-

tunk. Egyik este a 11 tagú Klucsik család örvendeztett meg minket egy csodaszép „házi hangversennyel”. Összességében az idei tábor is felejthetetlen volt minden szempontból, hálát adok az Úrnak a sok élményért és lelki gazdagodásért (remélem, mondhatom, hogy az összes résztvevő nevében). Minden hasonló korú fiatalat csak bátorítani tudok, hogy jövőre jöjjön velünk táborozni; találkozunk a Picifi alkalmain és Isten Táborában!

Parti Kata

Gyülekezeti családi kör

Az idén is volt gyülekezeti családi csendes hét Tahitótfaluban, Isten táborában mintegy hatvan résztvevővel. A délelőtti alkalmakon Végh Tamás szolgált Péter apostol első levelének első fejezete alapján, délutánonként pedig Végh Miklós lelkipásztor Gedeon története alapján hirdette az Igét.

Hét országból hetedszer

Összeszokott együttessé vált a honismereti tábor csapata az elmúlt hét év alatt, úgy, ahogy azt kezdetben Székely András Bertalan megálmodta, egy kis csapat imában az Úr elé vitte, aztán tettük a dolgunkat. Hét évi küzdelmünkben a tábor Ura áldott és tett bennünket alkalmassá a szolgálatra, őrizte csapatunkat, és adta ajándékait bőséggel.

Az itthoni táborozás után Erdély hegyei

tunk” rendszeren, különösen Munkács vára és a tiszaujlaki Turul-emlékmű kapcsán. Volt, aki még arra is emlékezett, hogy a várban látott képen Esze Tamás bajsza felfelé vagy lefelé kunkorodott!?! A honfoglalás eseményeit a Vereckei hágón beszéljük meg, miután elénekeltük tábori himnuszunkat és nemzeti imádságunkat. Sok látnivaló akadt az ungvári várban, egyháztörténeti lecke fogadott Huszt

között, Szovátán folytattuk a hét területről (Bécs, Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék, Drávaszög és anyaország) verbuválódott ötven fiatal és tíz felnőtt találkozóját. A folytatás a délvidéki Feketics, a felvidéki Élesmárt volt, majd Makó és Eszék következett. Ez év július 16–23. között a kárpátaljai Balzsér adott otthont a tábornak.

Érkezésünkkor Orbán Sándor benei lelkipásztor, házigazdánk a heti igesorozat első üzenetével fogadott: nekünk jó Pásztorunk van: Jézus Krisztus. Esténként a régiók bemutatkozása előtt az onnan érkező kísérők szolgáltak az örömhír folytatásával János 10,11–17 alapján. Reggelenként ugyancsak biznyságtétel hangzott el Jakab apostol kemény mondanivalóiból. Áldottak voltak ezek a szolgálatok, hisz a péntek esti bibliai vetélkedőn a gyerekek zárójeles mondatokra is emlékeztek. A vetélkedők „nagymestere” most is Emőke néni volt. A honismereti megmérettetés a heti barangolások látni- és tudnivalóinak anyagát dolgozta fel. „Kuruckod-

büszke vártemplomában. Izán a szemrevaló fonott tárgyakon keresztül ismerkedtünk a környék népművészetével. A Sípot vízesez zordon szépsége egészen más hangulatot ébresztett bennünk. Beregszászon a kárpátaljai magyar kultúrával ismerkedtünk: színház, iskola. Csetfalván a kazettás mennyezet és az ácsolt harangláb ejtett ámulatba.

Egyik délután Gulácsi Lajos püspök úr tartott érdekes beszámolót hétévi fogságáról, a veszedelemben is megtartott hitéről. „Lajos bácsi” felé csak úgy záporoztak a kérdések, az ilyen korú gyermekektől szokatlan módon.

Rengeteg élmény sűrűsödött még össze, regényt lehetne írni a sportesemények izgalmaiktól az érdekesebbnél érdekesebb bemutatkozó műsorszámokig. Búcsúvasárnapunkon Bene gyönyörű templomában adtunk hálát Istennek az elmúlt hét minden áldásáért.

Vajda Dezső erdélyi lelkipásztor Nagyenyedre hívott bennünket jövőre az ősi Bethlen kollégiumba. Ha az Úr akarja és élünk, boldogan megyünk! **Mezey Tibor**

pIzsaMA közösségben

Házaspáros csendeshét Nagybörzsönyben

– „Tudod, apa, már vannak igazi barát-
nőim a gyülekezetben! Mert nekem az az
igazi barát-nőm, akit láttam már pizsamá-
ban...” Hanga lányom ebbe a megjegyzésbe
sűríti össze nagybörzsönyi élményeit a
hazaérkezésünk estéjén.

Történt ott mindannyiunkkal valami –
nézünk össze feleséggel, Szilvivel. Mi is
kaptunk igazi testvéreket. Kisimult voná-

• Keress elkötelezett hívőket, akik ké-
szek vállalni akár pótmamaságot, akár a gyer-
mekek-fiatalok tanítását, úgy, hogy erre már
hetekkel korábban készülnek.

• Találj két megfelelő szinkrontolmácsot
(Tolnay Lajos, Végh Tamás), akik anyanyelvi
szinten beszélnek az Előadó és a hallgatóság
nyelvét is.

• Élesztőként elengedhetetlen a Szent-

sainkat látva szüleink azt kérdezték, mi ennek
a lelki eledelnek a receptje.

Mielőtt elfelejtenénk, gyorsan leírjuk a
legfontosabb hozzávalókat és az elkészítés
módját:

• Véggy egy ifjúsági tábort az erdőszélen,
patakparton, jó levegőn.

• A sikerhez nélkülözhetetlen egy sza-
kács, aki hajnali fél ötkor is képes nekiállni
száz-száz kakaós csigát, túrós batyut megsü-
teni reggelire.

• Gyűjts össze három csendeshétre való
népet (kisiskolások, serdülők, házaspárok), és
az aprólékot (tipegők, babák).

lélek megelevenítő, növekedést adó ereje.

• Mindezt gyúrd össze testvéri közös-
séggé, fűszerezd csipetnyi humorral,
énekekkel, majd bizalomteljes, meleg, őszinte
léggkörben süsd ki és oszd meg kiscsoportos
beszélgetőtársaiddal, amit magad is úgy
kaptál.

Persze nem lehet egy rövid recept
alapján közreadni, milyen gazdag táplálékban
volt részünk az idej fasori családos héten.
Mert Isten titokzatos munkája által vált
kenyérré számunkra az Izsák apaságáról
szóló történet, Ruth megindító ragaszkodása,
Anna Isten iránti őszintesége, Sámuel enge-

A csendes hetek vége felé gyakran sajnálkozunk, milyen gyorsan elrepültek a napok, még csak most kezdünk „bemelegedni”, most kezdjük érezni igazán a Szentlélek munkáját a szívünkben, közösségünkben, jó lenne együtt – Istennel és csendben maradni – még legalább egy újabb hétig. Nagybörzsönyben valaki felvetette, mi lenne, ha egyszer egy egész csendes hónapra jönnénk össze? Aztán szép lassan bevezetnénk a csendes hónapok rendszerét...

Milyen csodálatos lenne!

– Csendes hónap? Csendes fél-év? Csendes év? – gondolkodott el egy másik testvérünk. – Jézus azt mondja: csendes élet...

LELKI HÁZUNK TÁJA

delmessége, Gedeon bátorsága. A bevezetőket – rövid testmozgatás után – kiscsoportos beszélgetés követte, melynek során nagy megkönnyebbüléssel nyugtázhattuk, hogy gondjainkkal nem vagyunk egyedül... Ebben a testvéri közösségben is gyakorolhattuk a szeretet parancsát: „Egymás terhét hordozzátok!”

A családi délutánok változatos programokkal teltek: volt foci- és métabajnokság, az érdeklődők gyönyörködhetek Nagybörzsöny középkori kápolnájában, festői tájházában – na és persze mód nyílt egy kis

délutáni „szuszókálásra” a babák apukáinak is... Csütörtök este az evangélikus templomban gyönyörű orgonajáték közben hangolódhattunk rá a prédikáció gondolataira. A hét végén egy lelkesítő közös éneklés után a kisiskolások mutatták be ószövetségi „barangolásukat”.

Az esti áhítatok sorozatában az első keresztyének, „Jézus-hordozók” élete elevenedett meg előttünk: Fülöp, Tábita, Barnabás, Lídia, Anániás hite és engedelmessége mindannyiunkat magával ragadott. A kétezer évvel ezelőtti gyülekezetépítési időszak örömei, a növekedés „kínjai” csak időben vannak

tőlünk távol. Ma a Fasorban éppúgy részesei lehetünk valami csodálatos dolognak: hogyan válnak ismeretlenek hamarosan barátokká, miként formál egy nyelvet beszélő közösséggé a testvéri szeretet.

A szombati morzsaszedegetés alkalmá-

val elmondott személyes élményeinkből hadd idézzük fel e sorokon is, hogy magunk alig egy éve érkeztünk gyerekeinkkel és egy baráti családdal együtt a fasori gyülekezetbe, és ma már úgy érezzük, mintha legalábbis évtizedek óta ide tartoznánk. Tudjuk jól, hogy ez nemcsak a kezdeti befogadó, felénk forduló szeretetnek köszönhető – amely igazán jólesett egy nehéz időszak után –, hanem egyenesen Isten útját is megláttuk idekerülésünkben. Bár lakóhelyünkötől és korábbi gyülekezetünkötől távolabbra vitt a Szentlélek szele, „megérkeztünk”, otthonra találtunk itt, a Fasorban.

A nagybörzsönyi családos csendeshéten így lettünk készre Anániához hasonlóan az Úr szokatlan útjain is elindulni, ha arra kér. Kíváncsian és örömmel várjuk a folytatást – szívesen kipróbálunk újabb „recepteket” is...

Bruckner László

Fotók: D. M.

Kézben

A kosárlabda a kezemben kb. 19 dollárt ér, Michael Jordanéban viszont 33 milliót. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

A baseball-labda a kezemben kb. 6 dollárt ér, Mark McGuire kezében viszont 19 milliót. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

A teniszütő haszontalan az én kezemben, viszont Venus Williams kezében bajnoksági győzelmet hoz. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

Egy bot a kezemben távol tart egy vadállatot, Mózes kezében viszont szétválasztja a hatalmas tengert. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

Egy paritty a kezemben csak gyermekjáték, Dávid kezében viszont óriást győz le. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

Két hal és öt kenyér a kezemben csupán két halas szendvics, Isten kezében viszont ezeket táplál. Ez attól függ, kinek a kezében van.

*

Kezemben szögekkel csak madáretetőt építhetek, de Jézus kezeiben egész világot megváltóak a szögek. Mint tudjuk, ez attól függ, kinek a kezében vannak.

*

Helyezd hát aggodalmaidat, félelmeidet, reményeidet, családodat, kapcsolataidat Isten kezébe, hiszen...

... attól függ, kinek a kezében van.

(Forrás: www.erted.net)

„Engedjétek hozzám jönni
a gyermekeket”

(Márk 10,14)

EVANGELIZÁCIÓ A FASORBAN

Igét hirdet a felnőtteknek:

Horváth Géza
nagyvarsányi lelkipásztor

Igét hirdet a gyermekeknek:

Draskóczy Gábor
lelkész

IDŐPONTOK:

Október 9-től 13-ig
naponta du. 6 óra.

Felnőtteknek:

a Fasori református templomban.

Gyermekeknek:

a Julianna iskola tornatermében.

VISZ-tanfolyam a Fasorban

Örömmel számolok be arról, hogy a Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermkevangelizációs Közösség (VISZ) 2006 tavaszán szervezett gyermekevangelizációs tanfolyamának a mi gyülekezetünk és templomunk adott otthont.

A VISZ 1989-ben alakult protestáns hitvallású felekezeti egységet, amelynek célja, hogy szóban és írásban hirdesse a Magyarországon élő gyermekeknek Jézus Krisztusról szóló örömhírt; tanítsa és lelkigondozásban részesítse az újonnan született gyermekeket; segítse a hívő gyermekek gyülekezetekbe való beépülését és felkészítse hívő testvéreket a gyermekek közötti szolgálatra.

Nagyon megörültem ennek a lehetőségnek, mert már egy ideje éreztem az Úr hívását, és most a helyet és az időt is elkészítette számomra. Elsősorban az motivált, azt szerettem volna megtanulni, hogyan adhatnám tovább az evangélium örömeit három gyermekünknek úgy, hogy az érdekes, élvezetes és érthető legyen számukra. Nagyon érdekelt, hogyan lehet a gyermekeket Jézus Krisztushoz vezetni és hívő életükben segítségükre lenni.

Erre a VISZ-nek egészen egyedülálló módszere van. A bibliai lecke tanítása nem egyszerűen a bibliai történetet elmondása, hanem a történetbe ágyazottan tanítás Is-

tenről, a bűnről, Jézus kereszthaláláról. Útmutatást ad a hívő gyermekeknek a keresztyén életre, a még nem hívő gyermekek felé közvetíti Jézus hívó szavát. A figyelem felkeltését és fenntartását színes és érdekes szemléltetőeszközök használata; az aranymondások és énekek tanításának egyedi módszere segíti. Fontos szempont a gyermekcentrikusság és a játékoság.

A tanfolyam során kiderült számunkra az is, hogy a látszólagos könnyedség eléréséhez micsoda felkészültség és háttér munka szükséges. Mindezt a saját bőrünkön is megtapasztalhattuk a feladatok éjszakákba nyúló elkészítése során.

A VISZ munkatársai mindent megtettek, hogy a szűkre szabott időben minél több ismeretet kaphassunk.

Ahol ketten összegyűlnek Jézus nevében, ő ott van köztük. Mi 20–22-en voltunk! Szinte kézzel fogható volt Isten jelenléte.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy elvezérelt ide, ahol tanulhattam, erősödhettem hitben és új testvérekkel köthettem ismeretséget. Külön öröm, hogy a 16 végzett hallgatóból heten a Fasori gyülekezet tagjai vagyunk.

*„Áradjon ajkamról a dicséret,
mert megtanítász rendelkezéseidre.”*
(Zsolt 119,171)

Berzsákné Balogh Krisztina

Gyülekezetünkben heten végezték el a tanfolyamot: Berzsákné Balogh Krisztina, Dévai-Józsa Gábor, Marton Tímea, Némethné Földváry Zita, Székely Gáborné, Szilágyi Sándorné, Vitéz Erika

„Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön a segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és földet alkotta.”

(Zsoltárok 121,1)

Szép időben indultunk útnak péntek reggel 44-en, zömében fasoriak. Utunk első napján kb. 420 km-es út várt ránk korszerű autóbusszunkkal. Amikor 13 óra tájban átléptük a határt, azonnal 14 óra lett...

Szikrázó napsütésben ismerkedtünk Nagyvárad nevezetességeivel Berke Sándor lelkipásztor vezetésével. Különösen emlékezetes az olasz paraszt-barokk templom meglátogatása Veres Kovács Attila, helyi lelkész magyarázatával. Megragadó volt a templomban ezt az Igét látni: „*Kegyelem néktek és békesség!*” (Ef 11,2)

A városnézés és a hosszú buszozás után késő este érkezünk szálláshelyünkre, Tordaszentlászlóra. Előtte bőséges és finom vacsorát kaptunk a közeli Csányi étteremben.

Szombaton szakadó esőben indultunk Kolozsvárra. Kalauzunk Vajda Dezső lelkipásztor volt. Ízelítőt kaptunk a református kollégium diákjainak fegyelmezett ballagásából. Feledhetetlen emlék marad többek között a Farkas utcai református templom

megtekintése. Sajnos, a főter jellegzetes épületeit csak madártávlatból láthattuk a zord időjárás miatt. Ezután hosszú utazás következett a festői Segesvárra. Ez a városka valóban egy aranyos magyar-székely-szász ékszerdoboz. Sötétedéskor érkezünk a következő szálláshelyünkre, Székelykeresztúrra, ahol a katolikus egyház rendházában térünk nyugovóra.

Vasárnap a helyi református templomban szolgált lelkipásztorunk, Végh Tamás. Köszöntőül gyülekezetünk „rögtönzött” énekkara elénekelte a 395. dicséret 1. versszakát („Isten szívében megpihelve...”).

Lelkipásztorunk az evangéliumok evangéliuma, a János 3,16 alapján tartotta igehirdetését. Előljáróban elmondta: „Higgyék el a kedves testvérek, mi jó helyre tettük az x-et 2004. december 5-én. Az igehirdetés központi kérdése ez volt: A magyar nemzet igazi kérdése, hogyan áll a szénája Jézus Krisztussal...?” Az igehirdetés után felesége tett bizonyosságot Spurgheon alapján, majd Feketéné Szűcs Erzsébet. Ezután következett a meglepetés: vendéglátóink meghívtak (ebéd előtt) egy takaros szeretetvendégségre. Étel-ital volt bőven. Majd felhangzott a székely és a ma-

gyar himnusz. Könnyes szemmel váltunk el testvéreinktől...

Ebéd után Szejkéra mentünk, ahol a 14 székely kapun kívül Orbán Balázs síremlékét tekintettük meg. Szejke után Farkaslaka következett, ahol a nagy író, Tamási Áron síremlékét és szülőházát néztük meg Sipos Mátyás vezetésével. A síremléken ezt olvashattuk: „Törzsében székely volt, Fia Hunniának, Hűséges szolgája Bomlott századának.”

Este Székelyudvarhelyen szállásoltak el bennünket a református kollégiumban. Mivel az emeleten is voltak szobáink, kedves diákok – előre köszönve – segítettek, hogy csomagjaink a rendeltetési helyükre jussanak. Este néhányan Lőrinczi Hunor lelkipásztorunk vezetésével városnézésen vettünk részt.

Hétfőn Parajdra mentünk sóbányát néz-

ni. A látogatható szinten még ökumenikus istentiszteleti hely is volt, ahol mi énekeltünk. Egy székely testvérünk sírva köszönte meg...

Innen Gyergyószentmiklóstra mentünk, ahol a település egyik nevezetességét, az örmény templomot néztük meg. Itt tudtuk meg, hogy a szabadságharc egyik tábornoka, Czetz János is félig örmény volt. Ezután a Gyilkostó következett, ami kissé csalódást okozott. A környezet eléggé lepusztult, a tó egyre jobban apad. Kárpótlást a csodaszép Békás-szoros jelentett vadregényes szikláival. Kár, hogy ide is betört a „piacgazdaság”. Este újra Székelyudvarhelyen volt a szállásunk.

Végh Tamás értékes esti áhítatai között itt hangzott el a talán legmegkapóbb üzenet: „A rajongók a fellegekben járnak, a hitetlenek a földön járnak, a hívők az Igen járnak.”

PARTIUMI

A Harangszó elmúlt év szeptemberi számában jelent meg az a nyílt levél, melyben Pázmány Attila tamáshidai (Nagyvárad egyházmegye) lelkipásztor meghívott ez év február 21-re, evangelizációs igehirdetésre. A valaha Tamáshidán szolgált lelkipásztorokat (dr. Molnár János szegedi teológia tanárt, Mikó Ferenc nagyszalontai esperest és másokat) kérte fel a heti alkalmak megtartására.

Alapigém Ézsaiás 30,18 volt, a kegyelmi idő. Szorongással vegyes öröm volt számomra a készülés: milyen lesz a találkozás azzal a gyülekezettel, melyben 25 évvel ezelőtt helyettesként pár hónapot szolgáltam? Öröömre viszont az szolgált, hogy vihetem Krisztus evangéliumát abba a gyülekezetbe, ahol nagyon-nagy szükség van rá (hol nincs?).

Maga az utazás is döbbenetet jelentett. A Nagyvárad – Arad közötti vasúti fővonal állomásai teljesen lepusztultak. Nagyszalonta kivételével az egykor virágdíszes, régi állomásépületeket széthordták, két karóra kifüggesztett kopott tábla alig olvasható felirata jelzi a település nevét. Gyom, gaz, hihetetlenül koszos, bezárhatatlan ajtajú vonatok... A tamáshidai állomás falai még állnak, a kifosztott épületet illemhelynek használják. A sínek mellett nincs peron, másfél méter magasról kellett leugranom („Uram, segíts, hogy sikerüljön talajt fognom a gyommal benőtt töltés oldalán!” – volt megérkezésem pillanatában az első fohászzkodásom.)

Attila, a nagyon fiatal kolléga aggodalommal nézte a manővert, majd elindultunk a templom felé. A hosszú, széles, egykor virágos utat gaz lepi el. Az ortodox és református lakosság az össznépeség 30 százaléka. Az egykor 650 lelket számláló református gyülekezet lélekszáma 140, többnyire idős emberek. Lelkipásztor testvérem elmondta, hogy őt azért rendelte ide

Kedden Szovátán megnéztük a híres üdülőhelyet és fürdőt. A strand csak júliusban nyitott. (Az idegenforgalmon még lenne mit lendíteni). Ezután Marosvásárhely következett. A Teleky Téka megtekintése után Eötvös Kálmán, helyi lelkipásztor ismertette a vártemplom történetét. Elmondta: a gyülekezet legégetőbb kérdése, hogy mit kezdjenek a konfirmandusokkal. (Ismerős, ugye?) A fiatalok radikálisan mást akarnak, mint amit a tradíciók előírnak. (Lehet értük imádkozni!)

Este kiindulási helyünkre tértünk vissza, Tordaszentlászlóra, ahol falusi turizmus keretében szállásoltak el bennünket.

Szerdán, a visszaindulás napján még megnéztük Kőrösfőn a gyönyörű famennyezetes református templomot. Utána Szatmári Piroska néni vendégszeretét élvezhettük.

Bánffyhunyadon is megcsodálhattuk a fakazettás mennyezetet. Itt remek idegenvezetőnk akadt, Kuszto Tibor lelkész személyében. Kalotaszeg elhagyása után még megálltunk Csucsán, és megnéztük az elhanyagolt Ady emlékmúzeumot, majd a Goga palotát. (Ez volt az egyetlen hely ahol románul kalauzoltak bennünket). A határ átlépése után a buszon összegeztük utunk tapasztalatait.

Hálát adunk az Úrnak, hogy lehetővé tette ezt a remek utazást, köszönetet mondunk Végh Tamás lelkipásztor szolgálataiért, Lőrinczi Hunor lelkiismeretes, odaadó szervezéséért és idegenvezetéséért és buszvezetőnk munkájáért.

(Az útról részletesebb útleírás, hangkazetta, CD és DVD is készült.)

Hartman László

SZOLGÁLATOK

a szolgálat Ura, hogy az elköltözni készülő fiatalokat evangéliumi útravalóval lássa el, az öregeket pedig tisztességgel eltemesse. Az ódon parókia nagyszobájában tartják az alkalmakat, az a 25-30 ember elfér benne. A templom fűthetetlen, télen így használhatatlan. Az igehirdetés alatt könnyeimmel küszködtem, de megerősített az Úr és boldogan hirdethettem: „...még vár az Úr, hogy megkegyelmezhesen...boldogok mindazok, akik Benne reménykednek.”

A másik meghívás Mezőtelkiből érkezett, ahol 12 esztendő szolgáltam, és a teológia tudománya iránti érdeklődésemnek legaktívabb időszaka volt. Fazekas Ferenc Sándor, a gyülekezet jelenlegi lelkipásztora évente meghívja az egykor konfirmáltakat. Ez év július 9-re az 1970-esek kaptak meghívót. Tekintettel arra, hogy abban az évtizedben lelkipásztoruk lehettem, felkértek az igehirdetés szolgálatára. Örömmel tettem eleget a kérésnek, és Pál apostollal együtt tettem bizonyosságot az üdvösség útjáról: „Higgy az Úr Jézusban és üdvözülj mind te, mind a te házad népe.” (Apcsel 16,30) A templomot zsúfolásig megtöltötte az ünneplő gyülekezet. Igehirdetés után a 34 egykori konfirmandusból 28-an válaszoltak névsorolvasáskor „jelen”-nel. 30 év után is felismertem legtöbbjüket! Találkozásunkat a hittanos gyerekek műsoros bizonyoságtétellel színesítették. Öröm volt látni a jól felkészített apróságok (huszon-egynehányan voltak) bátor szereplését. Együttlétünk szeretetvendégséggel fejeződött be, ami jó alkalom volt arra, hogy a gyülekezet rég nem látott tagjaival elbeszélgessünk múltrol, jelenről, hitben és sorsokban megtett útról. Szívünkben hálával köszöntük meg Istennek a meghallgatott imát: megadta számunkra az örömteljes találkozás lehetőségét.

Mezey Tibor lelkipásztor

Hat nap, 16 bicikli, 326 kilométer. Számokban kifejezve ezt jelentette az a biciklitúra, amit a gyülekezet egy csoportja teljesített augusztus elején Passautól Bécsig a Duna mentén. De a pusztá adatok nem fejezik ki azt az élményt, melyben részünk volt a szűk egy hét alatt. Mert nem beszélnek például arról a tájról, amit láttunk: a folyó parti hegyekről, a Duna S-kanyaráról, az osztrák kisvárosokról szűk, kanyargós utcáikkal és régi, virágos ablakú téglaházaiikkal. Vagy a várromokról, amiknek nagy hátránya, hogy a legtöbb nagyon magasan van, viszont ahonnan így gyönyörű a kilátás. A fenti számokból nem derül ki az elfogyasztott csoki, szőlőcukor és más „doppingszerek” mennyisége. Nem mutatják a vidámságot és az esti társasjátékozásokat a szálláshelyeken. És persze az adatok nem szólnak a fáradtságról és a kalandos utolsó napról, amikor rohanni kellett,

hogy elérjük a hazafelé induló vonatot át Bécsen, hatalmas forgalomban, zuhogó esőben, két defekttel... Ma már ezekre is nevetve emlékezünk.

Köszönet illeti a szervezőket, elsősorban Lux András ifitagot, illetve a Parti családot, akik biztosították számunkra a kísérőautót, és akik egyébként teljes létszámban voltak jelen.

„Mindez nem jöhetett volna létre, ha nincs...” – szokták ilyenkor kezdeni, és mi is ezt mondjuk: Mindez nem jöhetett volna létre, ha nincs a teremő és gondviselő Isten, Aki megajándékozott bennünket ezzel a hittel, és Aki vigyázott ránk mindvégig. Kíváncsi, hogy mindannyian átéljük – ahogy mi is megtapasztaltuk a zsoltár szavait – akár kerékpáron, akár autóban, akár gyalog, akár lélekben járjuk: „Szerencsések az Ő utai minden időben.”

Nyikos András

TÁVOL, ÉS MÉGIS KÖZEL

Hollandiai közös csendes hét a papendrehti gyülekezettel

A papendrehti és a fasori gyülekezetek kapcsolata arra a régi jó ismeretségre épül, amely Somogyiné Krisztinát évtizedek óta fűzi a papendrehti gyülekezet egyes tagjaihoz. Sok támogatást kaptunk tőlük már eddig is, amelyek közül legtöbbször talán a ruhaadományból részesültünk. Az ő pénzbeli adományuk is nagy segítség volt ahhoz, hogy elkészülhessen Új Teremtés elnevezésű termünk.

Somogyi Péter és Krisztina Kecskemétre távozása után sem szakadt meg a kapcsolatunk a papendrehti gyülekezettel, sőt 2005 júniusában, amikor tagjai az erdélyi testvér gyülekezeteiket látogatták meg, hozzánk is betértek két napra. A Tahí tábort is megmutathattuk nekik, ahol éppen a Julianna iskola

tanévzáró alkalma zajlott kb. kétszáz gyermek részvételével. Itt nyílt módunk beszélgetni a gyermek, ifjúsági és családi csendes hetek lehetőségéről és ajándékairól.

A szerdai bibliai közösségi óra alkalmán Kees Stam lelkipásztor szolgált közöttünk annak az Igének az alapján, amelyet a mi református Bibliaolvasó kalauzunk az előző napra írt elő. Mindig csodálatos érzés, amikor Isten Igéje személyesen szól hozzánk, és ez történetet most is az Ő kegyelméből. A lelkes szolgálata az Apostolok cselekedeteinek 14. fejezetére épült, amelyben arról olvashattunk, hogy a testvéri segítség hogyan erősítette meg Pált arra, hogy a komoly testi bánthatmazások ellenére tovább vigye az örömhírt a pogányok felé.

**„Nem erővel, sem hatalommal,
hanem az én lelkemmel!
azt mondja a Seregeknek Ura.”**

(Zak 4,6)

Fotók: Dr. Südy György

A beszélgetések és közös imádságok nyomán kölcsönösen kialakult bennünk egy közösen megrendezendő csendes hét gondolata. A gondolat akkor vált gyakorlati tervvé, amikor 2005 októberében a papendrechtii gyülekezet presbitériuma megszavazta a javaslatot, és elindulhatott a közös csendes hét konkrét szervezése.

2006. június 27-én 26 fős csoporttal indultunk el a két gyülekezet közös csendes hetére. A szeretetteljes fogadtatás része volt az a holland testvérek által készített énekeskönyv, melyet mindannyian a kezünkbe vehettünk, és 15 olyan éneket tartalmazott holland és magyar nyelven, amit mind a két gyülekezet rendszeresen énekel az alkalmakon.

A fasori csoport tagjai 12 családnál voltak elszállásolva, de a vendéglátókon kívül

további kb. 50 családot vontak, be a közös étkezések előkészítésébe. Így egy-egy házaspár 3-4 családdal is megismerkedhetett a hét alatt.

Az igei üzenet Isten országáról szólt a Róma 14,17 alapján: „Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm.” Az Igeszolgálatokat (szerda–szombat) Végh Tamás és Kees Stam lelkészek felváltva végezték, míg a beszélgetések négy csoportban folytak. A közös igetanulmányozás, az imádságok, a bizonyosságtételek egyre közelebb hozták minket egymáshoz és az Úrhoz.

Jó volt a holland testvérek házaiban, a velük együtt töltött időben megtapasztalni, hogy az Istent félő és Őt ismerő testvérek életét betölti a békesség. Jó volt látni, hogy az ilyen emberek a nálunk magasabb életszínvonalú országban, élethelyzetben is tudnak egyszerűen élni. Az ilyen emberek életét a misszió, az evangélium másokhoz történő eljuttatásának vágya, a mások felé szolgálattal való odafordulás tölti be és gazdagítja meg. Mi magunk is megcsendesedhettünk közöttük a sokféle program, alkalom mellett is.

Öröm volt a különböző családoknál részt venni az étkezéseken, amelyeket a házigazda imádsággal kezdett meg és zsoltárolvasással fejezett be. Bizony, gazdagon áldja meg az Úr

azt a házat, ahol az Ő Igéje uralkodik, és a háziak keresik és cselekszik az Ő akaratát! Délután kirándulásokon vehettünk részt, ahol tovább folytatódtak az építő és egymást megismerő beszélgetések vendéglátóinkkal. Jó volt látni, hogy miként épül Isten országa két egymástól ilyen nagy földrajzi távolságban lévő gyülekezetben a Szentlélek által.

A papendrecht gyülekezet nagy családjával vasárnap két istentiszteletükön találkozhattunk. A vasárnap délutáni istentiszteleti szolgálat Igéje pedig a sok megszerzett ismeretünket, tapasztalatunkat, beszélgetésünket és elszánt nekibuzdulásunkat „tette helyére” a Zakariás 4,6 Igéjével:

„Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.”

Gyülekezetünk meghívta a papendrecht gyülekezet küldöttségét a közös magyarországi csendes hétre. Kérdezzük az Urat imádságban ennek időpontjára, elkészített alkalomra. Hordozzuk imádságban továbbra is a papendrecht gyülekezetet, különös tekintettel arra, hogy Kees Stam lelkész távozása után most az új lelkész érkezését várják.

Imádkozunk, hogy a papendrecht gyülekezet és az Úr által már oda kirendelt lelkész is felismerhessék az Úrnak a rájuk vonatkozó akaratát.

Luxné Éva és Lux Ferenc

„Kiújultak a jeles

*Ráday Pál
emlékezete*

A Szentírás tanúsága szerint Nehémiás helytartó, amikor meglátta, hogy Jeruzsálem várfalának építőit nemcsak a csúfolódók nyilai fenyegetik, hanem egyre inkább az ellenség fegyveres támadása is, haragos szívét kiöntötte Isten előtt, majd bölcs elhatározásra jutott. Nem hátrált meg, nem hagyta félbe az építkezést, hanem a védelem megszervezése mellett folytatta azt. Odaállította a népet a hézagokba – nemzetségenként fegyveresen, dárdákkal és íjakkal. Szemlét tartott, és így szólt hozzájuk: *„Ne féljetek tőlük! A nagy és féltelmes Úrra gondoljatok, és harcoljatok testvéreitekért, fiaitokért, lányaitokért, feleségeitekért és otthonaitokért!”* (Nehémiás 4,8). Nehémiás tudatában volt a családi kötetlenség és összefogás erejének, s ezért családonként állította oda és fegyverezte fel őket – azért, hogy a kitűzött célt, Jeruzsálem kőfalának megépítését elérje. Hazaszeretete és Istenbe vetett erős hite tette őt alkalmassá és képessé küldetése teljesítésére.

Ilyen hű és igaz „nehémiásokat” támasztott Isten a XVIII. századi Magyarországon is, ahol Buda visszafoglalásával megkezdődött a 150 éves hódoltság felszámolása és a török teljes kiűzése. Ámde mind ezért óriási árat kellett fizetnie a magyarnak: a török iga helyett a súlyosabb német igát.

A török időkben mindenki szabadon gyakorolhatta a vallását, most a jezsuita szerzetesek szolgálata nyomán megindult az

erőszakos térítés. A zsoldos katonák szabad prédának tekintették az országot. A lakosságot éhínség és járványok is tizedelték. A magyarság végromlásba jutott. Ekkor bontotta ki II. Rákóczi Ferenc a felkelés zászlaját „Istennel a hazáért és szabadságért” felirattal. Hazájukért, vallásukért minden áldozatra kész férfiak sokasága sorakozott fel e lobogó alá. Közülük is kiemelkedett Ráday Pál alakja: „Magyarországban Istent félő, kegyes Uri ember, aki igen jól tudta mind a Mennyei Koronára, s mind a Magyar Koronára tartozó dolgokat...” – írta róla Bod Péter.

Ráday Pál (1677–1733) jómódú Nógrád megyei református családban született. Tanulmányait szülővárosában, a losonci evangélikus líceumban kezdte, de a Felvidék más iskoláiba – Selmecebányán, Körmöcbányán – is járt. Rövid katonáskodás után Nógrád vármegye jegyzőjeként részt vett a közügyek intézésében. Huszonhét évesen szívvel-lélekkel csatlakozott a szabadságharcához, és Rákóczi kancellárjaként fontos diplomáciai szolgálatot teljesített. Mindvégig mint jó tollforgató, kiváló író, bölcs és megfontolt diplomata működött, aki minden képességével és tudásával védte a szabadság ügyét Bécs alaptalan rágalmaival és rosszindulatú hazugságaival szemben.

Munkács várában ő fogalmazta meg szép latinsággal, huszonegy pontba sűrítve Rákóczi nagyhatású kiáltványát: „Kiújultak a jeles magyar nemzet sebei, és hazánk megsebesült szabadságának mostoha kézzel enyhített sebhelyei...” Ez a kiáltvány és más fontos iratok, röpiratok, harci újságok, kiáltványok emelték ki szűkebb keretéből a szabadságharcot – és tették európai ügyé.

magyar nemzet sebei”

(A Ráday Könyvtár őrzi egyes iratok latin, magyar, holland, francia, német és angol nyelvű nyomtatott példányait.)

Ráday Pál a szatmári békekötés (1711) után, fájó sebbel a szívében, ludányi birtokára húzódott, s mint buzgó imádkozó, egyedül az Istennel való társalgásban keresett vigaszt. „Erősítsd az igazság miatt üldözött szenvedőket, mert Te vagy az én hadivezérem” – így könyörgött a *Lelki Hódolás* című imádságos könyvében. Ámde otthona falán is áttört református népének jajkiáltása, hiszen III. Károly (1711–1740) trónra lépésével újra elkezdődtek a templomfoglalások, a lelkészek és a hívek üldözése. Nem maradhatott tovább tétlen. (Kegyelmet kapott, vagyona megmaradt, hűségesküt tett, tovább munkálkodhatott a politikai életben.) Nagy szerepet játszott az országgyűléseken – különösen a vallásügyi kérdésekben képviselte a református és az evangélikus egyház érdekeit a csendes ellenreformáció korában. Széleskörű műveltsége, nyelvtudása, biblikus hite, rendkívüli szónoki képessége nagy áldás volt a nehéz időkben. Szüntelenül résen volt, és az evangélikus testvérekkel összefogva, erőteljes harcot vívott a visszaélések ellen. Sokan a magyar református egyház Nehémiásának nevezték, és megválasztották egyetemes főgondnoknak.

Ráday Pál még a nagy fegyveres küzdelem vége felé, 1710-ben adta ki a *Lelki Hódolás* című, elmélkedéseket tartalmazó könyvét Kassán. Ebben huszonöt tőle származó éneket is találunk, különböző zsoltár- vagy dicséretdallamokra utaló nótajelzésekkel. Latinból fordított imádságai mély bűnbánatról és tiszta személyes kegyességről tanús-

kodnak. Fohász-szerű énekei a pietizmus érzelmes és szívhez szóló hangját idézik. A XVII. század retorikus barokk versmodora után Ráday érzékeny, személyes hangú költészet a felvilágosodás korának líráját készítette elő. A *Lelki Hódolás* ma is közkezen forgó lelki olvasmány, énekeinek java része pedig a protestáns gyülekezeti énekkincs szerves részévé vált. Közülük hetet mai énekeskönyvünkben is megtalálhatunk. Ily módon tehát Ráday Pál a puritán kegyességi irodalom egyik utolsó jeles képviselője, egyben a Rákóczi-szabadságharc politikai publicisztikájának is kiemelkedő alakja volt. Kapcsolatban állt kora számos tudósával; jeles könyvgyűjteményével ő teremtette meg a híres Ráday Könyvtár alapjait. Sírfelirata ekképpen tudósít őröla a késő századoknak: „Hogy ki volt és mit cselekedett, tudja jól Isten háza, tapasztalta a király, bizonyosság az ország, látták külső fejedelmek, hirdetik barátai, nem tagadhatják ellenségei”.

A szabadság nótáriusa címmel Tóth-Máthé Miklós írt regényt életéről.

Fia, Ráday Gedeon továbbvitte apja hitét, egyháza iránti szeretetét és buzgólkodását. Tisztesség adassék emlékezetüknek! Egyházunk, nemzetünk történetében a Rádayak mellett voltak más főnemesi családok is, akik lehetőségük, vagyonuk szerint adtak Isten dicsőségére, a közjávára. Így épültek templomaink, iskoláink; létesültek könyvtárak, hidak, kórházak – tanúsítván, hogy szellemi és anyagi javainkat arra kaptuk, hogy kamatoztassuk azokat mások javára, hiszen a másokért élő élet: Krisztusban gazdag élet.

Összegyűjtötte: Dévai-Józsa Gábor

A szeretet programja

„Telepítési segédlet”

Terméktámogatás: Miben segíthetek?

Vásárló: Hát, hosszas megfontolás után úgy döntöttem, installálni fogom a Szeretetet. Végigvezetne kérem a folyamaton?

Terméktámogatás: Rendben, szívesen segítek. Készen áll az indulásra?

Vásárló: Hát, nem vagyok egy műszaki zseni, de készen állok. Mit kell tennem?

Terméktámogatás: Első lépésként nyissa meg a Szívét. Megtalálta a Szívét?

Vásárló: Igen, de egy csomó más program is fut jelenleg. Lehet telepíteni a Szeretetet, miközben ezek futnak?

Terméktámogatás: Milyen más programok futnak?

Vásárló: Lássuk csak: van Múltbéli Megbántódás, Alacsony Önértékelés, Harag és Neheztelés. Ezek futnak éppen.

Terméktámogatás: Nem gond, a Szeretet fokozatosan törölni fogja a Múltbéli Megbántódást a jelenleg működő rendszeréből. A hosszú távú memóriában esetleg megmaradhat, de már nem fog megzavarni más programokat. Végül a Szeretet felül fogja írni az Alacsony Önértékelést a saját moduljával, amit Egészséges Önértékelésnek hívnak. Viszont a Haragot és a Neheztelést teljesen ki kell kapcsolnia. Ezek a programok megakadályozzák a Szeretet megfelelő installálását. Ki tudja kapcsolni ezeket?

Vásárló: Nem tudom, hogyan kell kikapcsolni őket. Meg tudja mondani?

Terméktámogatás: Örömmel. Menjen a startmenübe és indítsa el a Megbocsátást. Ezt addig kell ismételnie, amíg a Harag és a Neheztelés teljesen ki nem törölődnek.

Vásárló: Rendben, kész! A Szeretet

automatikusan elkezdte telepíteni magát. Ez normális?

Terméktámogatás: Igen, de ne feledje, önnek csak az alapprogram van meg. El kell kezdenie kapcsolódni más Szívekhez, hogy hozzáférjen a frissítésekhez.

Vásárló: Hoppá! Máris kaptam egy hibäuzenetet. Azt mondja: „Hiba – A program nem fut külső egységeken.” Most mit tegyek?

Terméktámogatás: Ne aggódjon! Ez azt jelenti, hogy a Szeretet program Belső Szíveken való futásra lett tervezve, de az ön Szívén még nem futott. Kevésbé technikai nyelven ez csak annyit jelent, hogy önnek először saját magát kell Szeretnie, mielőtt másokat Szerethetne.

Vásárló: Tehát most mit tegyek?

Terméktámogatás: Gördítse le az Önel fogadás menüt; majd kattintson az alábbi

fájlokra: Megbocsátok Magamnak 2.0, Felfedezem az Értékeimet 1.5, Tudomásul Veszem a Korlátaimat 3.0.

Vásárló: Rendben, kész.

Terméktámogatás: Most másolja őket az „Én Szívem” könyvtárba. A rendszer felül fog írni minden zavaró programot és kijavítja a hibás programozást. Ezen kívül törölnie kell a Terjengős Önkritikát az összes könyvtárból és kiürítenie a Kukát, hogy biztosan eltávolítsa, és soha ne jöhessen újra elő.

Vásárló: Megcsináltam. Hé! A Szívem új fájlokkal telik meg. Mosoly jelent meg a képernyőmön, és a Béke meg az Elégedettség bemásolja magát mindenfelé a Szívembe. Valamint az egész rendszerem melegedni kezdett. Ez normális?

Terméktámogatás: Sok esetben. Másoknak eltart egy ideig, de végül minden helyreáll a megfelelő időben. A rendszer melegedése normális, javítja a Szív működését, ne aggódjon. Egyébként jó érzés, nem?

Vásárló: De, csak szokatlan.

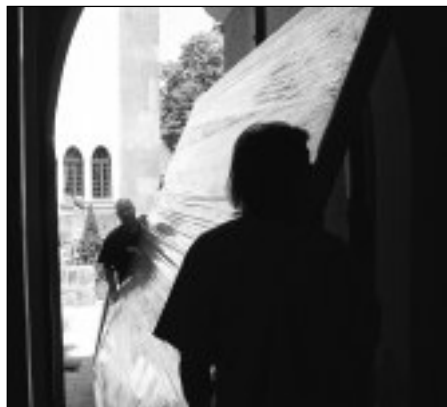
Terméktámogatás: Szóval, a Szeretetet telepítette és rendesen fut. Még egy dolog mielőtt letennénk. A Szeretet Ingyenes Program. Figyeljen rá, hogy továbbítsa azt, és különféle változatait mindenkinek, akivel kapcsolatba kerül. Ők is megosztják majd másokkal, és viszonzásul visszajuttatnak önhöz is új és izgalmas változatokat.

Vásárló: Köszönöm, URam!

*

„Senkinek se tartozzatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt. Mert azt, hogy ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, ne kívánd és minden más parancsolatot ez az ige foglalja össze: »Szeresd felebarátodat, mint magadat.« A szeretet nem tesz rosszat a felebarátának. A szeretet tehát a törvény betöltése.”

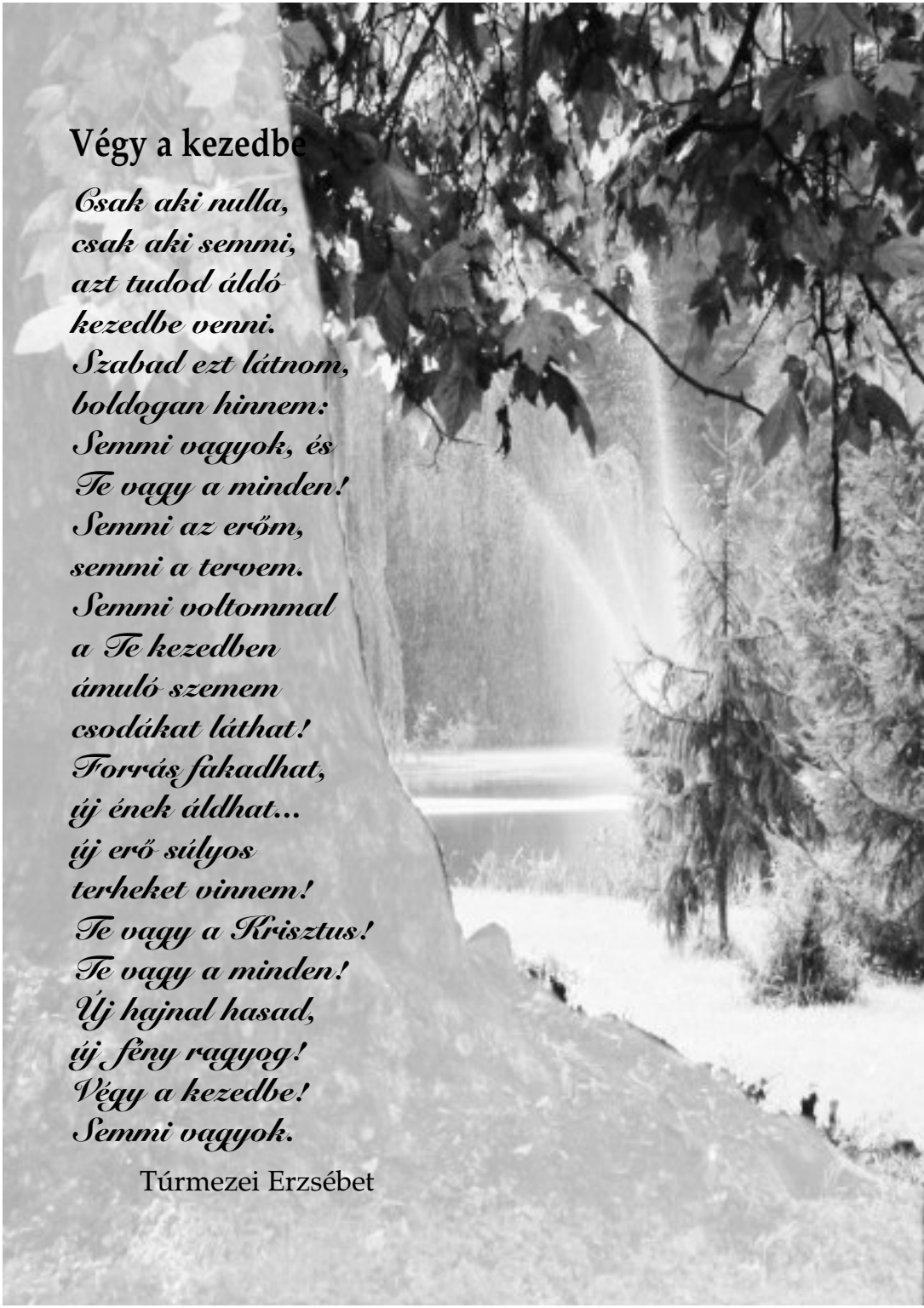
(Róma 13,8–10)

Hazaérkezett a Munkácsy-kép másolata

A nyár elején hazaszállították a Fasorba Munkácsy Mihály Krisztus Pilátus előtt című festményének Gábor Móric által készített másolatát a Magyar Nemzeti Galériából, ahol restaurálta Szabó Marianne és Szutor Katalin. A két restaurátor szeptember 10-én számolt be a Fasorban az istentiszteleten az elvégzett munkáról. Köszönjük a testvérek adományait! És adjunk hálát a mi Urunknak, hogy a festményben most már eredeti helyén, a gyülekezeti teremben gyönyörködhetünk.

Végy a kezedbe

*Csak aki nulla,
csak aki semmi,
azt tudod áldó
kezedbe venni.*

*Szabad ezt látnom,
boldogan hinnem:*

*Semmi vagyok, és
Te vagy a minden!*

*Semmi az erőm,
semmi a tervem.*

*Semmi voltommal
a Te kezedben
ámuló szemem
csodákat láthat!*

*Forrás fakadhat,
új ének áldhat...*

*Új erő súlyos
terheket vinnem!*

Te vagy a Krisztus!

Te vagy a minden!

Új hajnal hasad,

új fény ragyog!

Végy a kezedbe!

Semmi vagyok.

Túrmezei Erzsébet

Kedves Gyerekek!

Remélem, hogy nagyon szép nyaratok volt, és tele vagytok szép emlékekkel. A mostani gyermekrovat első feladata is ehhez fog kapcsolódni. Kérem, hogy időben készítsétek el – és lehetőleg minél többen! Minden feladathoz jó gondolkodást és szórakozást kívánok:

Zsó néni

1. Versíró pályázat!

Gondold végig a nyaradat, és írd meg versben élményeidet, izgalmakat, örömeidet, emlékeket! A vers szólhat az egész nyárról is, vagy akár csak egy programjáról – de minimum két versszakos és rímes legyen! **A nevedet, osztályodat és születési dátumodat a lap hátoldalára írd!** Az elkészült művet tedd egy „Zsó néni-nek” címzésű borítékba és **október 31-ig** add le a lelkészi hivatalban! A legjobb versek jutalomban részesülnek.

2. Segíts a vándornak megtalálni az utat a vendégfogadóig!

3. Fejtsd meg a keresztrejtvényt és a fősorban egy most közelgő ünnepünk nevét kapod meg!

1.										
2.										
3.										
4.										
5.										
6.										
7.										
8.										
9.										
10.										

1. Megtagadta Mesterét.

2. Melyik városban született Jézus?

3. Ilyen gyümölcsöt is látott Jézus.

4. Ő is írt evangéliumot.

5. Milyen vallásúak vagyunk?

6. Ki volt az első ember?

7. A reformátusok az ő tanításait követték.

8. Mi van a templomunk tornyán?

9. Ki került az oroszlánok vermébe?

10. Őt győzte le az ifjú Dávid.

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- Vasárnap** de. 10 óra: istentisztelet
de. 10 óra: istentisztelet gyermekeknek 3 korcsoportban
1. csoport 4–6 évesek,
2. csoport I–III. osztály,
3. csoport IV–VI. osztály
négyéves korig gyermekmegőrző szolgálat
- Kedd** de. 10 óra: bibliaóra
- Szerda** du. 6 óra: bibliai közösségi óra
du. 1/2 7 óra: TIMÓTEUS ifjúsági bibliaóra (18 éves kortól)
- Csütörtök** du. 6 óra: gyülekezeti bibliaóra
- Péntek** du. 5 óra: PICIFI ifjúsági bibliaóra (középiskolás korosztálynak)
du. 1/2 7 óra: felnőtt ifjúsági óra
- Gyülekezeti hittanórák és konfirmációi órák hétköznap korcsoportok szerint**

EVANGELIZÁCIÓ A FASORBAN

Október 9–13-ig, naponta du. 6 óraker

Felnőtt konfirmációi bibliai tanfolyam:

Várjuk a jelentkezéseket, az első alkalom október 3-án, kedden 18 óraker lesz.

November 5-én, vasárnap de. 10 óraker
örökélet vasárnapi istentiszteletet tartunk, melyen megemlékezünk az elmúlt évben elhunyt testvéreinkről és szeretteikről.

EGYÉB ALKALMAINK

- **Férfi bibliaóra** minden hónap első és harmadik keddjén du. 6 óraker
- **Pároskör** minden hónap harmadik péntekjén du. 18–20 óráig. Első összejövetel szept. 15-én, a második okt. 20-án **19 óraker** a Julianna javára rendezendő jótékonyági gálahangverseny után.
- **Fiatalasszony- és Anyakör** kéthetente szombaton 16–18 óráig
- **Skót Misszió** vasárnap 9 óra istentisztelet, szerdán 17 óraker bibliaóra (november 1-jétől 15 órától)

Kedves Testvérek!

Köszönjük leveleiket, postaládánkba, e-mail címünkre várjuk a további javaslatokat. Következő számunk decemberben jelenik meg (lapzártá: november 19.).

A szerkesztőség

ÖRÖMTELL, GYÜMÖLCSŐZŐ NŐI ÉLET

címmel okt. 7-én, szombaton 10–15 óráig
női csendes napot tartunk.

Előadások:

Az egyedülálló nő (dr. Tolnay Edina)
Sokgyermekes anya (Mikolicz Gyuláné)
Az idős asszony (Szabó Lászlóné)

HANGVERSENYEK, ZENÉS ÁHÍTATOK

A VÁROSLIGETI

FASORI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

Szeptember 23. szombat, 18 óra

**Zeneakadémiai hallgatók
orgonakonzertje**

Október 1. vasárnap, 17 óra

Zenés áhítat

Október 7. szombat, 18 óra

**Karasszon Dezső
orgonakonzertje**

Október 20. péntek, 17 óra

**Jubileumi jótékonyági koncert
a Julianna iskola javára**

November 5. vasárnap 17 óra

Zenés áhítat

December 3. vasárnap 17 óra

Zenés áhítat

Szept. 30-án: Gyülekezeti családi kirándulás

Találkozás 10 óraker a 11-es busz végállomásánál (Törökvérszi út végén).

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség időszaki kiadványa.

Felelős szerkesztő: Devich Márton

1071 Budapest, Városligeti fasor 7.

Tel.: 342-7311

e-mail: hivatal@fasor.hu

weboldal: www.fasor.hu